

“విజయం మనదే”

కార్మిక

సాయంకాలపు సందడిలో మార్కెటు కిటికీలలాడుతున్నది. ఆ సందడిలో జారి పోతున్న లాగును మొలత్రాడు కిందికిదోపి, తొమ్మిదేళ్ల నల్లటికుర్రాడు అంతవరకు సంకతోడిన్న కరపత్రాలనుతీసి కనిపించిన మనిషికల్లా యిస్తున్నాడు.

సింగరేణి కార్మిక సమాఖ్యవాళ్ళువేసిన ‘కార్మికులారా విజయం మనదే’అన్న ఆ క్రొత్త కరపత్రాన్ని కార్మికులు ఆస్వాదంగా అండుకొని గుంపులు గుంపులుగాచేరి చదువుకొంటున్నారు. దానిమీద ఎక్కడిగుంపు అక్కడేచేరి చర్చించుకుంటున్నారు.

ఆ సందడిమాస్తుంటే పోలీసులకు విశ్రేణి పోతున్నది. ఎన్ని అరెస్టులుచేసినా ఎంత నిర్బంధముపెట్టినా స్ట్రైక్ ను పెయిల్ చేయలేకపోగా కనీసము నాయకులు అనుకునే వారినైనా అరెస్టు చేయలేకపోయామని పై ఆఫీసర్లకు మంటగాఉంది. కార్మికుల పై పెట్టిన మసల్ల కోతచట్టాన్ని విరమించుకుంటూ, కార్మిక సమస్యలను ఒప్పుకుంటూ ప్రభుత్వముచేసుకున్న ఒప్పందాన్ని కార్మికులవిజయంగా చెప్పుతున్న ‘కార్మికసమాఖ్య కరపత్రాలుచూసి సర్కిల్ ఇన్ స్పెక్టర్ మండిపడిపోతూ “కరపత్రాలుపంచె లంజ కొడుకుల్ని పట్టుకరాండ్లీ బొక్కలేసి సున్ను సున్ను పొద్దం” అని అర్హరేసిండు.

కాని ఏంప్రయోజనం? ఎక్కడ ముఖ్యలైనవారిని ఒక్కరినికూడ అరెస్టుచేయలేక పోయారు.

అంతభయంలోకూడ కరపత్రాలు పంచబడుతున్నాయి.

సివిల్ డెస్కోలోఉన్న పోలీసుల నక్కచూపులు మనిషి మనిషిని గుచ్చి గుచ్చి చూస్తున్నాయి.

పిల్లటి కుర్రాడింకా కరపత్రాలు పంపిస్తూవేతిన్నాడు. సివిల్ డెస్కో పోలీసోని నక్కచూపులకు చిక్కుకున్న ఆ కుర్రాణ్ని పట్టుకొని కుడిచేత్తో ఒక్కనడుపు చరిచిండు. ఈ హటాత్ పరిణామాన్ని ఊహించని కుర్రాడు డేటిలోని కరపత్రాలు విసురుగా వదిలిండు. బొక్కబొర్లవడి పెదవి కడుచుకున్నాడు. కారేనెత్తుచును అంగితో అడ్డుకొని ఏడ్చులంకించుకున్నాడు.

కరపత్రాలను గారే పంచిపెడుతున్నది.

ఏడుస్తున్న పొల్లగానిచుట్టు పోలీసులు గుమికూడిండ్లు. దూరంగాఉన్న కార్మికులు దగ్గర దగ్గరగా వస్తున్నారు, బొమలుముడేసుకొని.

"ఎక్కడియిరా ఈ కరవత్రాలు" పోలీసాయన పొల్లవాన్ని గల్లవట్టి లేపుతు అడిగింది.

"ఎవరో ఒకాయన యిచ్చింది.... పిప్పరిమెంట్లుయిస్తూ యిది వంచుతావంటె సరెఅన్నా" సన్నగావిడుస్తూనే జవాబిచ్చింది.

"ఎవడ్రాబాడు సరిగాచెప్పరా లంజ...." లాటితో పిర్రిలమీద ఒక్కచేసింది.

పిల్లగానివిడ్డు ఎక్కువైంది.. 'ఎవరో ఆయన నకుతెల్వదు గాచెట్టుకింద యిచ్చి ఎవోపోయిండు'.

పోలీసాయన ఇంకోరెండు అంటించింది.

ఏడుపు తారస్థాయి అందుకున్నది.

చుట్టుగుమికూడిన కార్మికులు నోరిప్పారు.. "గా పొల్లగాన్ని ఎంకొడ్తానవు.... పొల్లగానికి ఏంఎరుక ఏవో సంబలానికి పంచుకుంటుంది.." తెల్లవెంటుర్కిల ముసలోడు మందిలకేలి ముందుకొచ్చి అన్నడు.

పోలీసోడు ముసలివానికేసి మింగేసేలా చూసింది.

'పోనియి.. గా పొల్లగాన్ని ఏం ఎరుక' యింతవలో ఎనుకనుంచి అన్నడు మందిలకేలి.

'జానేదేవోదై'

పోలీసాయన పొల్లగాన్ని వదిలింది.

సన్నగావిడుస్తూనే ఉన్నాడు పిల్లడింకా 'పోలాపొల్లగా' జనం మాట్లాడుతాండ్లు.

పోలీసోడికి ఎటుతోవరె 'ఇంకోసారి ఇటువంటి పనిచేసేదుంటే మక్కలిర్ల దంతా పో....' గదమూయించింది.

పోలీసోల్ల చేతులనుండి బయటవడి మర్రి మర్రి చూసుకుంటూ పగిలిన పెదవిని అంగికి అడ్డుకుంట, వాచిన చెంపను చేత్తోతుడుచుకుంట.... ఎక్కి ఎక్కి ఏడుస్తు మార్కెటుదాటి కార్మికుల గుడిసెల్లో కల్పిండు.

గుడిసెల్లో అడుగుపెట్టినోడు ఏడుపుబందుపెట్టి వరుగు మొదలుపెట్టి అలా చిన్న సన్న సందుకదాటి గుడిగుచ్చిట్టున్న గుడిసెల్లో మాయమయిండు.

గుడిసెల్లో ఓ గుడిసెముందాగి అటుయిటు చూసింది. ఎవరులేరని నిర్ధారించు కొని గుడిసెతలుపు తట్టిండు.

తలుపు తెరుచుకుంది.

'ఏమైంది సత్యం! అప్పుడే కరవత్రాలన్ని పంచావా' పరీక్షగా చూస్తూ అడిగిందతను.

'కొద్దిగన్నీ ఉన్నాయనంగా పోలీసోడు గుంజుకున్నడు యింకెమన్నా ఉన్నయా నీల్లటాంకుకెల్లి పంచవస్తా....' ఉత్సాహంగా వలికిండు సత్యం.

గుడ్డిదీపపు వెలుగులో కూడ కందిపోయిన చెంపను, పగిలిన పెదవిని చూసిందతను... పరిస్థితి అర్థమైంది- అయినా అడిగాడు.

"దెబ్బలెలా తగిలాయి"

'పోలీసోడు కొట్టెండు'. సూటిగాచూస్తూ జవాబిచ్చిండు సత్యం. యిది మామూలే అన్న దోంజిలో అతని బుర్రలో పేడి. ఆలోచనలు 'సత్యం తండ్రిని అరెస్టుచేసి వారం రోజులైన యింతవరకు ఆచూకీలేదు. తల్లి రోగిష్టి మంచంలో పడిఉంది... యిప్పుడే కుర్రాడు...' చప్పున అతను ఆకుర్రాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకొని ప్రేమగా చేయినొక్కాడు.

ఈ సంఘటనకు కుర్రాడు కాస్త సిగ్గుపడిపోయాడు.

అంతలోకే తలుపుతెరుచుకుని వెంకటయ్య వచ్చిండు. దీపపువెలుగులో అగు పించిన దృశ్యముచూసి "కామ్రేడ్స్! ఏదో మంచుకుషిలో ఉన్నట్టుందే" పరిచయ హర్షకంగా అన్నాడు.

"మన బుల్లికామ్రేడ్ సాహసానికి."

బరిగింది చెప్పాడతను.

అందరు సంతోషంగా మరోవిముషం నవ్వుకున్నారు. సత్యం సాహసానికి.

"కామ్రేడ్ సత్యం! యింక నీవు వెలపుతీస్కో- రేపు మల్లికబుద్దాం" లాల్ నలామ్ పలికాడతను. అతనిపేరు రాయమల్లు.

చిన్నచెయిని బిగించి తిరిగి లాల్ నలామ్ పలికి వెళ్ళిపోయాడు సత్యం.

వెంకటయ్య చెప్పాడు "కామ్రేడ్ నమ్మె విఫలంచెయ్యాలని ప్రయత్నించిన మేనేజ్ మెంటు విఫలంచేయలేక మన సమస్యలను ఒప్పుకుంట, మననమ్మెను మొదటినుండి ప్యతిరేకించిన యూనియన్ వాళ్ళతో ఒప్పందంచేసుకుంది- దీంతో చాలమంది కార్మికుల్లో గంకరగోళ పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఈ ఒప్పందంచేసుకొన్న మేనేజ్ మెంటు, ప్రభుత్వము ప్రెడ్ యూనియన్ కుట్రను బహిర్గతం చేయాల్సిఉంది"

"అవును ఈ పరిస్థితిలో వాస్తవాలు తెలియచెప్పేందుకు మనమేసిన కరవత్రం ఒక్కపేసరిపోదు- బహిరంగంగా మనకు మీటింగ్ పెట్టే అవకాశములేదు- అయినా కార్మికులకు వాస్తవాలేమిటో తెలియచెప్పాలి...." రాయమల్లు.

“అందుకే నేను ఒకటి అనుకుంటున్నాను ... మనమే కార్మికుల గుడిసెల్లో వాల్లను పోగుచేసి ఎక్కడికి అక్కడ గుడిసెల్లో వీడిమీటింగ్ పెట్టి చెవుతేసరి” వెంకటయ్య.

“అవును అంతకంటే వేరే మార్గములేదు”

“ఆ ఏర్పాటుకూడ మన మిత్రులకు చెప్పించాను- మీరు త్వరగా బయలు దేరితే మనమిప్పుడే మన కార్యక్రమాన్ని మొదలుపెట్టవచ్చు” వెంకటయ్య.

“అయితే పద”

ఇద్దరు బయలుదేరారు.

X X X X X X

అప్పటికే చీకటి అలుముకొన్నది. కార్మికులు నివసించే గుడిసెలస్కాంతం చాలయిదుకుగా ఒకగుడిసెనానుకొని యింకోగుడిసె యిలా మొత్తము ఆ స్కాంతమంతా అల్లుకొనిఉన్నాయి- ఆ చీకట్లో కార్మికవాడ మరీచీకటిగా కనిపిస్తున్నది. అక్కడక్కడ మిణుగురు పుసుగుల్లాంటి దీపపుబుడ్డిలకాంతి ఆచీకట్లో మనుషులజాడ తెలుపుతున్నది.

వాడలోని యిరుకైన సందులగుండా నడిచిపోతే కాస్తా వికాలమైన స్థలము కనిపిస్తుంది- అక్కడ గుమికూడిన కార్మికులచేతుల్లో కరపత్రాలున్నాయి- కాని ఆ చీకట్లో చదవటం కుదురటంలేదు- పక్కగుడిసెనుండి తెచ్చిన దీపపువెలుగులో యువ కార్మికుడొకడు గట్టిగా చదువుతుంటే చాలమంది వింటున్నారు- చదవటం అయిపోయిన తరువాత అంతవరకు అందరిలోనూఉన్న ఆందోళన, ఉత్సాహం ఒక్కసారిగా మాటల్లోకిమారి వాళ్ళలోవారే వాదులాడుకొంటున్నారు.

“యివ్వాల బాయిమీన్నిపోతే పోలీస్పోలున్నారు. బాయికాడ్కి వచ్చినోల్లను వచ్చినట్టే బాయిలదిగుండ్లని బలవంతం పెట్టింట్లు- నమ్మె విరమించింట్లు, బాయిలు నడుస్తానయంటాంట్లు, అంతలోకే హుల్లరు నడిపిస్తాంట్లు ఎవలో- కాని దీన్నవిదోమోస ముందని మావోళ్ళందరుకల్చి మాట్లాడుకున్నంక దిగుతము, అంతవరదాస్త దిగేదిలేదని ఎల్లవచ్చినము” ఆరోజు బాయిమీద జరిగిన సంఘటన చెప్పుకొచ్చిండు వీరేశం.

“హుల్లరు కంపినివాళ్ళే నడిపింట్లు- బాయిలు నడుస్తానయి అని నమ్మించడం కోసము వాళ్ళు అట్లచేసింట్లు” అనలు విషయం బయటపెట్టిండు విఠల్.

“యూనియన్లో మాటలు నమ్మెతట్టులేదు. ఓసారి చట్టమే పోదనిరి, సుపీం కోర్టులపెట్టి కొట్లాడాలనిరి. యిప్పుడు మేమేకొట్లాడి చట్టం తీసేయించినమంటాంట్లు” యూనియన్ వాళ్ళమాటలు అర్థంగాని పోకాలు అన్నడు.

“యూనియన్ కు మాటలంతే.... అంతా బోగమోక్కతంతు ఏరోటికాడిపాట ఆరోటికాడ సాడుతరు” వలపతి.

యిలా కార్మికులు ఎవరికితోసింది బాక్సు మాట్లాడుకొంటున్నారు. కానిఅందరు ఆతర్కిగా ఎవరికోసమో చూస్తున్నట్టుగా ఉన్నది.

అంతలోకి వెంకటయ్య, రాయమల్లు అక్కడికి వచ్చిండ్లు.

వెంకటయ్య అందరి ముందుకొచ్చి “మీటింగ్ మొదలవుతుంది. నిక్కబ్బంగా ఉండండి” అన్నాడు. అక్కడ గుమిగూడిన కార్మికులంతా ఒకజీణం నిక్కబ్బమయ్యారు రాయమల్లు కొద్దిగా ముందుకొచ్చి అందరిని పరీక్షగా ఒక్కసారిచూచి తన ఉపన్యాసాన్ని మొదలుపెట్టాడు.

“కామ్రేడ్స్ చరిత్రాత్మకమైన సింగరేణిసమ్మెను ఎన్నో కష్టనష్టాలకుఓర్పి రెండునెలలు కొనసాగించి విజయం సాధించాము. అయితే మన సంఘటిత శక్తి ముందు ఆటు మేనేజుమెంటు, ప్రభుత్వం యిటు ముప్పయి సంవత్సరాలుగా వేళ్ళు పాతుక పోయిన వ్యాపారం మనస్తత్వముకల్గిన ప్రేద్ యూనియన్స్ కు వ్యతిరేకంగా, బ్రిటిష్ కాలనాటి కార్మిక వ్యతిరేక నెల్లజట్టాలకు వ్యతిరేకంగా యెంతో సాహసంతో పోరాడిన మీఅందరికి నా విప్లవాభినందనలు.”

ఒక్కజీణం అందరిని పరీక్షగా చూసాడు. దూరంగా ఉన్నవాళ్ళంతా దగ్గర దగ్గరగావచ్చి కూచున్నారు. గుడినెలముందున్న ఆడవారు, పిల్లలు నిక్కబ్బంగా మౌనంగా వింటున్నారని కనిపెట్టి మళ్ళీ తన ఉపన్యాసాన్ని కొనసాగించాడు.

“ఎటువంటి వరస్థితిలో మన మీ సుదీర్ఘమైన సమ్మె పోరాటాన్ని చేపట్టామో మీకు మరోసారి గుర్తుచేయదలిచాను. సుమారుగా ముప్పయినలక్షైవిండ్ల నుంచి ముంకి కూపాల్లాంటి గుడినెల్లో, తాగేందుకు మంచినీళ్ళు, పీల్చేందుకు మంచుగాలి అయినారేక ఒకపూట తింటే మరోపూట లేకుండా, మన గుడినెలనుండి ఎంతో దూరంగాఉన్న బావుల్లోకి చీట్లో పనిలోకి బయలుదేరినోల్లం. మళ్ళీ పెండ్లాంపిల్లలను ఆరోజు చూస్తామోలేదో అన్నబెంగతో మైళ్ళకొద్ది నడిచిపోయి చీకటి గుహల్లాంటి టొగ్గుబావుల్లో మననెత్తురంతా ఒడిపి దినమొకగండంగా బ్రతుకులు వెల్లబుచ్చుతున్నాము.”

అవునన్నట్టుగా ముందున్నవాళ్ళంతా తలలు ఊపారు.

“మనమెంత కష్టపడ్డాగాని, ఎన్నివిండ్లు గడిచినాగాని మన బతుకులో ఎదుగు బొడుగులేకుండా ఉంది. మన రాతిట్లకాలబద్దదని నర్దుకపోయి బ్రతుకుదామన్నా

సర్దుకపోలేకుండా ఉంది, నడిచేవిద్దునే ముల్లుతో పొడిచిన తంతుగా ఉంది మన జీవితం. మన పిల్లలకు బిళ్ళలేవు, మనకు రోగాలు వస్తే చావాల్సిందేకప్పు మందులు దొరకవు, మనకు ఇండ్లులేవు, మన ఆదోళ్ళు నీళ్ళకొరకు రోజూ పోట్లాడుకోక తప్పదు, చివరకు పొయిరాజేసు కోవటానికి యింత బొగ్గుదొరకటం కూడ కష్టమైపోయింది. మనల్ని పట్టించుకునే నాడుకులేడు, ఇప్పుడున్న యూనియన్ వాళ్ళు మనల్ని అడ్డుగాపెట్టుకొని మేనేజ్మెంట్ తో వ్యాసారంచేస్తూ లక్షలు ఆర్జించుకొన్నారు. కల్లబొల్లి మాటలతో మనల్ని ఎప్పటికప్పుడు మోసముచేస్తూపబ్బం గడుపుకొంటున్నారు.”

రాడికల్స్ వాళ్ళు వీధిలో మీటింగ్ పెట్టారని తెల్పి పక్కవాడలోనుండి అప్పుడే వచ్చిన కార్మికులు కొందరు దగ్గర దగ్గరగావచ్చి కూచున్నారు.

“మేనేజ్మెంట్ కు మన రక్తం ఎలా పిండుకోవాలో తెల్సుగాని మన మెలా బతుకుతున్నామో అవసరంలేదు. మనలో చాలమందిమీ ఈ చుట్టుప్రక్కల గ్రామాల నుండి వచ్చినవాళ్ళమే. గ్రామాల్లో మన బతుకులుసాగక, ఆరుగాలం కష్టపడ్డాగాని కాలేకనుపునిండక, సావోబతుకోపోయి ఆబాయిల్నేచడ్డామని బాయిపనికివచ్చినోల్లమే. యిక్కడికివస్తే మనబతుకులు బాగుపడతాయి, పెద్దాం పిల్లలకు యింత తిండిబొరుకుద్ది అన్న ఆకొద్దీ కొంపాగోదూ, భూమిపుట్రా అమ్మకొని యిక్కడ యూనియన్ వాల్లకు లంచాలిచ్చి బాయిపనికి వచ్చినోల్లమే ”

గా మాటల మధ్య ఇక్క ఎంకులులేచి

“అక్కడికొచ్చి ఏం బాపుకున్నం అక్కడెట్లున్నదో యిక్కడ గట్టనే ఉన్నది. అక్కడ భూమిదొరలు సాగనిత్రలేరు. యిక్కడికొస్తే బాయి దొరలు సాగనిత్రలేరు. ఎక్కడికిపోయినా ఒక్కతీర్లనే ఉన్నది” బిగ్గరగా అన్నడు

రాయమల్లుకాస్తా ఆగి ఎంకులు మాటిని మళ్ళీ చెప్పుకొచ్చిండు. “గా అన్న చెప్పినట్టు గ్రామాల్లో భూస్వాములకు ఎదురునిల్వలేక, బతుకుసాగక మనమెన్ని బాదలు పడ్డామో యిక్కడ అంతకు రెట్టింపుగానే ఉన్నాయి. గ్రామాల్లో తినేందుకు తిండి లేకున్న తాగేందుకు యిన్నిమంచినీళ్ళయినా దొరికేవి, పీల్చుకునేందుకు యింత మంచి గాలి అయినా దొరికేది, యిక్కడ తిండేమోగాని తాగేందుకునీళ్ళు దొరకవు, ఒకపూట నల్లవస్తే మరోపూటరాదు, గుదిగుచ్చినట్టుండే మనగుడిపెల్లో బొగ్గుగాలికి ఊపిరిసరిగా ఆడక దగ్గుడమ్ముతో మన ఊపిరితిత్తులు గుల్లయిపోతాయి.... ఏనుగులాంబోళ్ళు పీసలైపోతాండ్లు. బయటపరిస్థితి ఈ విధంగా ఉంటే బాయిల పరిస్థితి మరీ అధ్వా

న్నంగా ఉంది. ఏరోజు కారోజు యింటికి తిరిగొస్తామన్న నమ్మకంలేదు. చీకటి పొక్కులటువంటి బొగ్గుబాయిల మెళ్ళుకొద్దినడిచిపోయి భూదేవితో భూమి పొరలమధ్య మన రక్తమంతా నీళ్ళుచేసుకొని బొగ్గుబయిటికి తీసుకొన్నం; బాయిలో దాహాపేస్తే యిన్ని మంచినీళ్ళు దొరకవు, గాలినరిగారేక గర్మిలో ఉపరిఆదక విలవిల్లాడి అయాస మొద్ది కూలబడిపోతే మేనేజరు దొరాచ్చి 'వనండుకు ఆపినవంటడు'గాని మన బాధేందోవాడికి అవసరంలేదు." ఒకక్షణ మాగిండు, అంతలోకే

“ఆ లంజకొడుకులకేమనవసరం? ఏదో గాలిపిట్టోలెవచ్చి చూసిపోయెవోస్కి మనమెట్లానత్తేంది? వానిబతుకు బలేసాగుద్దాయే. కంపినికట్టించిన లంకంతయిండ్లు, ఎటుఅంటెటలు పోయెండుకుకార్లు పెండ్లాంపిల్లలతో ఆయిగుంటడు' బొక్కినోరు ముసలి కార్మికుడు లొడలొడవాగిండు.

“గంథేనా యింటికాదెంతమంది పనోల్లుండారే? బాయికాడ ముస్తరేయించి రోజు కొక్కన్ని పంపుకడు పొల్లగాల్లనత్తుకునేందుకు, పూలచెట్లు బాగుచేసేందుకు కూర గాయలు తెచ్చేందుకు, సర్వంచేయించుకునేందుకు పనిమనసులుకావాలె, పనిమనసులు” అసహనంగా గొణిగిండు యింకోకార్మికుడు.

“కాస్తాగుండ్లి, మీమాటలేనా చెప్పేదేదో పూర్తిగా చెప్పనీయరా?” గుబురుగా పెరిగిన గడ్డాన్ని గోక్కుంటన్నడు వెనకనిలబడ్డతను.

కార్మికులమాటలు నద్దుమణిగాక రాయమల్లు మళ్ళీ మొదలెట్టాడు.

“కంపినిదొరల బ్రతుకులు బలేసాగుతుంటే, చివరికి ఉత్పత్తి పెంచేందుకు ఉపయోగపడే చమ్మానులు, తట్టలు ఖాళీటబ్బుల నష్టయి సరిగాచేయాలిఅని సమ్మె కట్టాల్సిన అధ్వాన్నస్థితికి మనల్నినెట్టి, నిర్లక్ష్యంగా, విలాసవంతంగా గడుపుతుండటమే గాకుండా అక్రమలాఠారణనకు కంట్రాక్టర్లతో లాయాచీ, బొగ్గుఅమ్మకంలో లంచాలు అసాయంటుమెంటులో లంచాలుమేసి తెగబలిసిపోయి ఉన్నరు.”

“అవును లంజకొడుకులకు కాష్టరాల్పించినయి. ఎవని కండ్లగుప్పిస్తలేప్ప- కండ్లకు కొప్పువచ్చింది” మంది మధ్యలో మరెవ్వడోఅన్నడు.

రాయమల్లు మళ్ళీ కొనసాగించాడు “మనబతుకు బాగుపడ్డదని, ఐక్యంగాఉండి మనమొక యూనియన్ పెట్టుకున్నాము- ఆ యూనియన్ల మనతోటి పనిచేసెవోల్లను యూనియన్లకు నాయకులుగా పెట్టుకున్నాము- మనలాగా కార్మికులుగా బతుకుదామని కంపిన్లకువచ్చినోళ్ళే- కానివాళ్ళు మనబతుకులే బాగుచేసిండ్లో వాళ్ళబతుకులే బాగు

చేసుకున్నరో చూడుండి, యూనియన్ నాయకలకు గీ కార్లెట్లా వచ్చినాయో, బంగ్లా ల మీద బంగ్లాల్లా కట్టిందో? మనల్ని ఉద్ధరించేనా? మనల్ని అడ్డుగాపెట్టుకొని మేనేజ్ మెంటుతో లాల్చీపడి సంపాదించినవికావా ఈ అస్తులన్ని? అడిగాడు కార్మికుల నుద్దేశించి.

“అంతే లంజకొడుకులు అట్లనె సంపాదించిండ్లు- ఏవనికావాలన్నా లంచాలే మింగుదాయె- యింక సంపాదించకుంటె ఏంజేత్తరు’ ఒక కార్మికుడు.

“అచ్చంగా అట్లనె సంపాదించిండ్లు అపాయింటుమెంటులో లంచాలు, ఫలానా పనిచేసిపెద్దై పలానారేటుగా లంచాలు వసూలుచేసిందిచాలక, జీతాలకు, బోనసులకు చందాలు వసూలుచేసుకొని బోంచేస్తాండ్లు.... యిన్నాల్లు మవునంగా మనంభరించాము- యిన్నాల్లు మనల్ని అజ్ఞానంలోఉంచిండ్లు- మన హక్కులేవో బాధ్యతలేవో తెలువ కుండా చేసిండ్లు, చివరికి న్యాయమైన లీవుకోసంకూడ మేనేజర్లు కల్సుకోవటానికి భయపడెటట్లు చేసిండ్లు- ఆవిధంగా మన అజ్ఞానాన్ని ఆసరగాచేసుకొని డబ్బులు సంపాదించిండ్లు.

రాయమల్లు ఒక్కక్షణం మౌనంగా పరీక్షించి ఉపన్యాసాన్ని కొనసాగించాడు.

“బాయోలో పరిస్థితులు రోజు రోజుకు మెరుగుపడకపోగా యింకా అధ్యాన్నమై పోతున్నాయి- మేనేజ్ మెంట్ రోజు రోజుకు మనమీద పనితారంపెంచి మన రక్షాన్నింకా పిండుకోచూస్తున్నది.

ఈ పరిస్థితి మన సింగరేణిలోనే కాదు దేశవ్యాప్తంగా ఉన్నది, రెక్కలుముక్కలు చేసుకొనేవానికి రోజురోజుకు తిండికరువైపోతున్నది. మన చుట్టుపక్కల పరిస్థితి యిందుకు ఏమాత్రం భిన్నంగా లేదు. గ్రామాల్లో పరిస్థితి మునుపటిలాలేదు, దొరలకు ఆణిముత్యంబేందుకు రైతుకూలీలు యిష్టపడటం లేదు, రైతుకూలీ సంఘాలు పెట్టుకొని రాడికల్స్ నాయకత్వంలో దొరల దొర్లన్యాన్ని ఎదిరిస్తున్నారు. యిదంతా మనం గ్రామాలకు వెళ్ళినప్పుడు చూస్తున్నదే. అయితే మన గ్రామాల్లో మనఅన్నలు తమ్ములు చేస్తున్నపోరాటం చూసి మనం ఉత్తేజితలం అయినాము. వాళ్ళలాగే మనం కూడ సంఘటితపడి మేనేజ్ మెంట్ మనపై సాగిస్తున్న దోపిడీని, దొర్లన్యాన్ని ఎదుర్కొనేందుకు సిద్ధమై మన నమస్కల గురించి మనమే దొంగ క్రేప్ యూనియన్ల ప్రయోమేయం లేకుండా ఎప్పుడైతే పోరాటం మొదలుపెట్టామో అటు మేనేజ్ మెంట్ ఇటు యూనియన్ వాళ్ళు గగ్గోలుపడి మన న్యాయమైన పోరాటాలను అణచడంకోసం

చ్రేడ్ యూనియన్లు, మేనేజ్మెంట్ రెండూ కుమ్మక్కయి రెండు సంవత్సరాలవరకు ఎటువంటి సమ్మెలు చేయమని, సమ్మెచేసే కార్మికులకు మద్దతులువ్వమని కార్మిక చరిత్రలోనే అసహ్యకరమైన కార్మిక వ్యతిరేక ఒప్పందం కార్మికులపై మన ప్రభుత్వం లేకుండానే AITUC, INTUC నాయకులు చేసుకొని తిరని దోర్నాం చేసారు."

చ్రేడ్ యూనియన్ లో తిరిగే చలమయ్య ఏదో మాట్లాడుగామని నోరిప్పినోడు మళ్ళెండుకో సర్దుకొనికూచోని చెవులురిక్కించి యింటాండు.

"అయితే ఒక విషయం స్పష్టమైంది. యంతవరకు మేనేజ్మెంట్ కు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి, మేనేజ్మెంట్ లంగలు దొంగలు అని తిడుతున్న యూనియన్ నాయకులు ఎప్పుడైతే మనం నిజంగా పోరాటం చేయడం మొదలుపెట్టామో అప్పుడు వాళ్ళ గుండెలు అగినంతవనయిపోయి కార్మికులు చెడిపోయింట్లు. ఎవనిమాట యింట లేరు అంతా నక్కలైతాయి పోయిండ్లని తిడ్డాంట్లు. యిదంతా చూస్తుంటే నాకోకధగుర్లు కొస్తాంది. ఎనకటికి ఓ రాజకుమారుడు రాక్షసితోని కొట్టాడుతానని ఎన్నోనేర్పు కున్నాడట. తీరా రాక్షసివచ్చేటాల్లకు గుండాగినచ్చిండట. అన్నట్లున్నది యూనియన్ వాళ్ళంతట ... యంతవరకు ముసుగుతో గుద్దులాటలాగున్న యూనియన్ విదోర్నాం ఈ ఒప్పందం ద్వారా మనకు స్పష్టమైంది. రెండోవైపు మేనేజ్మెంట్ యూనియన్ వాళ్ళను విదర్శిస్తున్న వ్యాయమైన పోరాటాలను అణచడంకోసం బ్రిటిష్ పాలనాటి నల్లచట్టాలను మస్టర్ల కోతచట్టాలను కార్మికులపైరుద్ది అణచచూస్తున్నది. అందులో బాగంగానే KK2 డావిల్ పనిచేసే కార్మికున్ని నిర్బంధంగా 'మెడికల్ ఫిట్' చేయడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ మనంజరిపిన ఒక్కరోజుసమ్మెను పురస్కరించుకొని KK2 కార్మికులమీద ఎనిమిది మస్టర్ల కోతచట్టాన్ని అమలు జరుపచూసింది".

"రాడికల్స్ నాయకత్వంలో మస్టర్ల కోతచట్టానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం మొదలుపెట్టాం. అయితే మేనేజ్మెంట్ మిగతాభాషల కార్మికులనుండి KK2 డావి కార్మికులను వేరుచేసి మూడుగా ఏదో ఒకడావిమీద కోతచట్టాన్ని అమలుజరపాలని చూసింది. కానిమనం మందమర్రి డివిజన్ లోని కార్మికులనేకాకుండా, రామకృష్ణా పురం గోదావరిఖని కార్మికులను 30 వేలమందిని మనం పోరాటక్రమంలో ఏర్పరుచు కున్న విప్లవకర చ్రేడ్ యూనియన్ అయిన, సింగరేణి కార్మికసమాఖ్య నాయకత్వం లో మస్టర్ల కోతచట్టానికి వ్యతిరేకంగా సమ్మెలోకి తీసుకరాగలిగాం"

రాయమల్లు మాటలమధ్యలోనే ఓ కార్మికుడులేచి ఆవేశంగా ‘దాంతో యూనియన్ వాళ్ళు తమఆటలంక సాగయఅనుకొని బాయిబాయికి, వాడవాడల మీటింగ్ పెట్టి బాయిలదిగుండ్లీ, మీరు బాయిలదిగుతే మేముకొట్లాడి కోతచట్టాన్ని తీసేయిత్తం అని చెప్పలిల్లుకట్టుకొని చెప్పిండ్లు- యింకోలీడరోడు గీ చట్టమే తీసేయ్యరు. చట్టంపోవాలంటే పార్లమెంటుపెట్టి కొట్లాడాలనె, మరోడు రాజ్యం మాచేతుల్లోకివస్తే చట్టం తీసేత్తం ఎన్నికలొచ్చినప్పుడు మాకు ఓట్లువియండి అనిచెప్పె- యింకోకడు సుప్రీం కోర్టులబెట్టి కొట్లాడాలనె- అందరు దొంగమాటలే చెప్పిరి. అసలుసంగతి ఎవడు చెప్పకపోయె యూనియన్ లొ కొట్లాటలెటువంటియో మనం చూసి చూసి నిరిబద్ధం’ అని ముసలికార్మికుడు ముక్కిరిసిండు.

“బాయి దొరలుకూడ యూనియన్ వితీర్ణ బాయిలమీద ఉపన్యాసాలిచ్చిరి. మంద మర్రి బాయిలొల్ల మీద చట్టంగాని మీమీద లేదుకదా అని రామకీర్ణపురం కార్మికులకు చెప్పిరి. అక్కడ దిగుతాండ్లని యిక్కడ, యిక్కడ దిగుతాండ్లని అక్కడ మాయ మాటలు చెప్పిరి” రామకీర్ణపురం కార్మికుడన్నడు.

కార్మికులమాటలు ముగిసాక రాయమల్లు మళ్ళీకన ఉపన్యాసాన్ని కొనసాగించాడు.

“ఎప్పుడైతే అటు మేనేజ్ మెంట్, ఇటు యూనియన్లు సమ్మె విరమింపచేయడంలో విఫలమయ్యారో, ఎప్పుడైతే మన సమ్మెవల్ల బొగ్గు కొరతవిచ్చి విద్యుత్ కేంద్రాలు ఆగిపోయాయో, రైల్లు నడవకుండాఅయి సంక్షోభం ఏర్పడిందో. అప్పుడు అంజయ్య ప్రభుత్వం కల్లబొల్లి మాటలు చెప్పతూ రంగంలోకి దిగింది.... ‘అసలు కార్మికులకు సమస్యలే లేవని, యిదంతా తీవ్రవాదులు చేస్తున్నకుట్ర అని ప్రకటనలు చేసారు’ కూర్చొనే నిర్బంధాన్ని అమలుజరిపి వందల సంఖ్యలో అరెస్టులు చేసిండ్లు. పోలీసొల్లకు మైకులిచ్చి “రాడికలొల్ల బెదిరిస్తే మేమున్నాము. మీరు బాయిలదిగుండ్లీ” అని వాడవాడల చాటింపులు చేసిండ్లు- బాయిలకాడ పోలీసు బందో బమ్మలుచేసిండ్లు.... బలవంతంగా కార్మికులను బావుల్లోకి దించెటందుకు ప్రయత్నించిండ్లు ‘కాని కార్మికులు మేం “ఎవరి బెదిరింపులకు భయపడి బాయిల దిగకుండా ఆగుతలేము. మాకు సమస్యలున్నాయి. మా సమస్యల పరిష్కారం కోసం మేం సమ్మెచేస్తున్నాం. మేం బావిలో దిగాలంటే మా సమస్యలు పరిష్కారం కావల్సిందే” నని గట్టిగా చెప్పారు. దాంతో యింకా అరెస్టులు ఎక్కువ చేసారు. రాత్రికి రాత్రి అరెస్టులుచేసి, చిత్రహింసలకు గురిచేసి సింగరేణి కార్మిక సమాఖ్య నాయకులను అరెస్టుచేయాలని చూసారు. అయితే పాశవిక నిర్బంధానికి ఏమాత్రం వెనుకంజవేయకుండా మనం పట్టుదలతో రెండునెలల పరకు కొనసాగించాం.”

అందరు మౌనంగా వింటున్నారు.

“చివరికి ఎటువైగలేక మన సంఘటిత శక్తి ముందు ప్రభుత్వం తలవంచక తప్పలేదు. సింగరేణి కార్మిక సమాఖ్య ఏర్పాటుచేసిన ప్రతినిధులతో కార్మికసమస్యలను ఒప్పుకుంటు ఒప్పందం చేసుకోవటం యిష్టంలేక, కార్మికుల్లో సింగరేణి కార్మిక సమాఖ్య పలుకుబడి యికా పెరిగిపోతుందనే కుట్రతో మన సమ్మెను మొదటినుండి వ్యతిరేకిస్తున్న యూనియన్ నాయకులతో మన సమస్యలను ఒప్పుకుంటు చరిత్రలోనే పరిహాసపదమైన ఒప్పందము చేసుకొన్నది.”

“యికా నలుగొద్దులాగుతే మనతోపే ఒప్పందము చేసుకునెటోల్లు. యిప్పుడు యూనియన్లో మేమే సాధించుకొచ్చినమని సిగ్గిడిచి చెపుతాండ్లు అట్లా కాకుండా అయ్యేది” యువకార్మికుడొకడు మందిలకెల్లి అన్నడు.

రాయమల్లు “కాని కామేర్నా! సుదీర్ఘమైన రెండునెలల పోరాట కాలంలో మన కార్మికులు పడ్డకష్టాలవల్ల చివరికి కోతచట్టాన్ని తీసేసారని తప్ప ఈ యూనియన్ లోళ్ళు కొట్లాడి తీసేసారన్న బద్ధిమలు ఎవరికి లేవు. అయితే ఈ ఒక్క పోరాటంతోనే మన కష్టాలన్ని దూరమయ్యాయని కూడ మనం అనుకోవద్దు. కార్మికులను అణచటం కోసం ‘సమ్మె నిషేధపు చట్టాలికా’ తయారుచేస్తున్నది ఈ ప్రభుత్వము అయితే ఈ పోరాటం మనం ముందు ముందు జరుపబోయే పోరాటాలకు తర్ఫీదు మాత్రమే అన్న సంగతి మరిచిపోరానిది.

అయితే ఈ పోరాటంలో మన విజయం ఏమిటి? అని ప్రశ్నించుకొంటే పోరాటంలేకుండా మన బతుకులు మారబోవని మలోసారి స్పష్టమైంది, యంతవరకు మన శక్తి ఏమిటో మనకింతవరకు తెలియలేదు.... మనం సంఘటితంగా పోరాడితే ఈ ప్రభుత్వాన్ని మెడలు వంచగలమన్నది మనకీసమ్మెద్వార తెలిసిపోయింది.... అంతేకాదు మన శత్రువులెవరో మిత్రులెవరోకూడ తెల్పిపోయింది. ఇంతవరకు మేనేజ్మెంట్ కి వ్యతిరేకమనుకున్న మనపోరాటం ఒక్క మేనేజ్మెంట్ కేకాదు, దానికి ప్రాతినిధ్యంవహిస్తున్న ప్రభుత్వానికీ, యిటు రివిజనిస్టు శ్రేడ్ యూనియన్లకు కూడా వ్యతిరేకమే అన్నవిషయం స్పష్టమైంది.... అంతిమంగా కార్మికరాజ్యం వచ్చేంతవరకు మనపోరాటం కొనసాగుతూనే ఉంటుంది”.

రాయమల్లు చివరిమాటలింకా ముగించకముందే అక్కడ కూచున్న కార్మికుల్లో కలకలం బయలుదేరింది ఎవరో కుర్చాడొచ్చి ‘పోలీసు లతాండ్లు’ అని అరిచిండు:

రక్తశువులు

డాక్టర్ నార్మన్ బెతున్ అంటే ప్రపంచపు పశ్చిమదిశనుండి తూర్పుదిశవరకు పరచుకున్న ఒక మహాశక్తి. పేదప్రజలకు వైద్యసహాయం అందించాలనే తహ తహకు, ప్రజారోగ్యం ప్రభుత్వబాధ్యతగా ఉండాలనే ఆశయానికి, యుద్ధరంగంలోకి నేరుగా వెళ్ళి ఓతగాతులకు రక్తం ఎక్కించాలనే సాహసానికి, సామ్రాజ్యవాదానికి, పాపజానికి వ్యతిరేకంగా పీడితజాతిచేసే వీరాటంలో గాయపడ్డవార్యకు నిరంతరాయంగా వైద్యసహాయం అందించడంలో తన జీవితాన్నే బలిపెట్టిన త్యాగానికి ఆ పేరు ఒక సంతకం. బెతున్ వ్యతిరేకతే జాన్ని కలిగిస్తుంది- వీరాటాన్ని చేయిస్తుంది.

బెతున్ జీవితం నాలుగుదశల్లో కనిపిస్తుంది- ఒక ఆశయంతో ముందుకు సాగిన జీవితప్రస్థానంలో ఈ నాలుగుదశలు నాలుగు మెట్లు- ఒక్కొక్క మెట్టును ఆధిగమించడంలో ఆ ఆశయం మరింత స్పష్టమై, భారజాలు తెలిసి, నిబద్ధత పెరిగి, చివరకు పీడితప్రజల విముక్తి వీరాటంలో తన ఆశయాన్నీ, జీవితాన్నీ అంతర్భాగాలుగా, చేసుకోవడం కనిపిస్తుంది. బెతున్ ఆశయమేకాదు, సామాన్యప్రజలకు మేలుచేలే ఏ ఆశయమైనా దానంతట అదినెరవేరదు- ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సామ్రాజ్యవాదం, నియంతృత్వం తొలగిపోయి, పీడితప్రజానీకం విముక్తం కావడంలో దానిసాఫల్యం ఉంటుంది.

డాక్టరు, మతాచార్యులు ఉన్న ఒక సాంస్కృతిక కుటుంబంలో నార్మన్ బెతున్ 1890లో జన్మిస్తాడు- సనాతన తత్వవ్యతిరేకి, శాస్త్రజిజ్ఞాసుడు అయిన తాత

అంతలోకే వీలీసువ్యానును కార్మికుల గుడిసెలకావలకన్న రోడ్డుపక్క చెట్టు నీడలో ఆవుకొని చిలచిలమంటూ వీలీసులు బూట్లు, లాటీలవప్పుడు చేసుకుంటూ గుడిసెలముందుకొచ్చి ఆగిండ్లు- గుడిగుచ్చినట్లున్న కార్మికులగుడిసెల్లో ఒక్కరుతప్ప జంటగా వెల్లటానికి వీలులేకుండా ఉన్న యిరుకైననందులగుండా ముందుకెళ్ళాలంటే భయంతో ఆగిన జవాన్లను వెనకనుండి "ముందుకు నడుపు"మంటు అర్ధరు జారిచేసి సర్కిలు ఇన్ స్పెక్టర్, ఇద్దరు సబ్-ఇన్ స్పెక్టర్లతో వెనకనడిచి యిరుకు నందులగుండా లోనికొచ్చారు.

కాని కొద్దికాలాకింద జనంతో కిటకిటలాడిన వీధిలో, చీకటిరాజ్యమేలు తున్నది... వీధులు నిర్మానుష్యమైనాయి- వీధికుక్కలు వీలీసులకేసి అదేపనిగా మొరుగుతున్నాయి.

(నమ్మె అయితే ముగిసింది కాని వీరాటమింకా కొనసాగుతూనే ఉన్నది.)